

האם ישוע טען שהוא אלוהים?

לפני כאלפיים שנה הילך על פני האדמה אדם בשם ישוע, ומאז השתנה העולם לבלי הכר. יש אנשים ששואלים גם היום: "מי היה האיש הזה ששינה לחלוטין את האופן שבו אנחנו חושבים על אלוהים ועל עצמנו?" ישוע טען טענות קיצוניות בעניין זהותו, אך בה בעת גם הציג את עצמו כמשרת רחום ועניו שייעודו הוא להציל אותנו מחטא.

ישוע היה ונותר מסתורין בעיני כל מי ששמע וראה אותו. בעיני ההמון הוא היה מרפא דגול, שריפא את העיוורים, את החירשים ואת החיגרים. בעיני החלכאים והנדכאים הוא היה סמל לתקווה. בעיני אויביו הוא היה מתחזה. בעיני חסידיו הוא היה המשיח.

אבל האם ישוע טען שהוא אלוהים, כפי שמאמינים נוצרים רבים?

בלבה של הנצרות עומדת האמונה שאלוהים ירד אל הארץ בדמותו של בנו, ישוע. אלו שראו את ישוע וכתבו עליו כינו אותו בורא העולם. רבי זכריאס, שגדל בתרבות דתית של אלים רבים, כותב שישוע היה כל כולו אדם וכל כולו אלוהים.

הנה הוא אם כן, האיש הזה מנצרת, שטען שמקורו בשמיים ושאביו איננו אלא אלוהים בכבודו ובעצמו – אדם שנולד לא מחטאי הבשר וגם לא מתוך הצורך באיחוד, אלא כהתגלמות האל על פני האדמה, וכסמל לאיחוד הנצחי עם האב.^[1]

כפי שמסביר גם ג'.א. פאקר, "ספרי הבשורה מספרים לנו שהבורא הפך גם לגואל."^[2] ומאחר שהאמונה הזו היא מעמודי התווך של הנצרות, התכחשות לאלוהותו של ישוע כמוה כנעיצת סכין בלבו של המסר הנוצרי כולו.

אבל האם ישוע באמת טען שהוא אלוהים, או שאולי האמונה הזאת התפתחה עם הזמן? כיוון שישוע דיבר ארמית, ראשית עלינו להבין כיצד פירש את טענותיו קהל השומעים דובר הארמית שלו. כיצד הגיבו אנשים לטענות שלו?

הקהל שהאזין לישוע הכיר היטב את התנ"ך, ועלינו לברר כיצד הבינו המאזינים את טענותיו של ישוע על עצמו לאור אמונתם ותורתם.

האם ישוע לימד אותנו שאלוהים הוא אחד?

על פי התנ"ך, אלוהים הוא בורא עולם האחד והיחיד. הוא נצחי, אינסופי, כל יכול, כל יודע, חנון, רחום, אוהב, הוגן וקדוש. הוא יצר אותנו בצלמו ובדמותו, לשם הנאתו שלו. על פי התנ"ך, אלוהים ברא אותנו כדי שנפתח עמו קשר לעולם ועד (קראו עוד על הקשר הזה בכתובת).

כשאלוהים דיבר אל משה מתוך הסנה בוער, 1500 שנה לפני ישוע, הוא שב ואישר כי הוא האלוהים האחד והיחיד. והוא גילה למשה ששמו יהוה (אנוכי), אף שרובנו מכירים אותו בשמות אחרים, כולל השם ואדוני^[3]. ומאז אותם ימים, אחד מעיקרי היהדות הוא קריאת שמע:

“שִׁמְעוּ, יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד” (דברים ו' ד').

לתוך העולם המונותאיסטי הזה נכנס ישוע, בו הוא הטיף ובו החל לטעון טיעונים שהדהימו את כל שומעיו. לדברי ריי סטדמן, ישוע הוא מוטיב מרכזי חוזר בתנ"ך כולו.

כאן, בצורתו האנושית, עומד בפנינו מי שממלא ומגשים את כל הסימנים ואת כל הנבואות, מבראשית ועד מלאכי. וכשאנו נעים מהברית הישנה לחדשה, אנו מגלים שאיש אחד, ישוע מנצרת, עומד בלבן של שתי הבריתות גם יחד.^[4]

אך העובדה שישוע האמין באלוהותו, או שהתגשמו נבואות התנ"ך, אין פירושה שהוא טען באוזני אחרים שהוא אלוהים. השאלה שעלינו לשאול את עצמנו היא זאת: האם ישוע השווה את עצמו ליהוה, האל האחד והיחיד שדיבר אל משה מתוך הסנה הבוער?

כדי למצוא את התשובה, עלינו להעמיק ולחקור את השמות שישוע העניק לעצמו, ולבדוק מה הייתה משמעותם עבור הקהל היהודי שלו. מי הם חשבו שישוע טוען שהוא?

האם ישוע כינה את עצמו בשמו של אלוהים?

עוד בתחילת דרכו של ישוע כמטיף, השפיעו מיד הניסים שחולל ותורתו הרדיקלית על המוני אנשים, וההתרגשות סביבו הייתה גדולה. ככל שהפופולריות שלו צברה תאוצה, התעורר גם חשדם של המנהיגים היהודים (הפרושים, הצדוקים והסופרים), שראו בו איום. הם ניסו לחפש דרכים להפיל אותו בפח.

יום אחד ניהל ישוע בבית-המקדש ויכוח עם כמה פרושים, ופתאום אמר להם "אֲנִי אֹרֵךְ הָעוֹלָם." קשה לדמיין את הסצנה, שבה נגר נודד מאזור הגליל עומד בפני חבורת אנשי הרוח המשכילים הללו, ואומר להם שהוא אור העולם. הפרושים, מצדם, האמינו כמובן שאלוהים הוא אור העולם, ועל כן ענו לו בכעס:

“אתה מעיד על עצמך; עדותך איננה נאמנה.” (החזון על פי יוחנן ח 13)

ישוע המשיך ואמר להם שכבר אלפיים שנה קודם לכן, חזה אברהם את בואו. תשובתם בלתי-נתפסת כמעט:

“עדין אינך בן חמשים שנה ואת אברהם ראית?” (יוחנן ח 57)

אלא שאז ישוע זעזע אותם עוד יותר, כשהגה מילים שאיש מעולם לא העז להגות:

“בְּטָרִם הָיִיתִם אֲבָרָהִם, אֲנִי הוּא.” (יוחנן ח 58)

וכך, כמו רעם ביום בהיר, אמר להם הנגר הפשוט וחסר-ההשכלה הזה שהוא קיים מאז ומתמיד. עוד יותר מזה, הוא השתמש במילים אני הוא (אנוכי)^[5], השם המקודש שאלוהים מכנה את עצמו! המומחים הללו, שחיו ונשמו את כתבי הקודש, קבעו חד-משמעית שאין אלוהים מלבד יהוה. הם הכירו היטב את דברי האלוהים שנאמרו מפיו של הנביא ישעיהו:

“כי-אני הוא-לפני לא-נוצר אל, ואחרי לא יהיה. אנכי אנכי, יהוה; ואין מבלעדי, מושיע.”
(ישעיהו מ"ג 10)

קל להבין את זעמם של אלו שהבינו כי ישוע מתייחס לעצמו כמו לאלוהים. מאחר שהעונש על חילול הקודש היה סקילה באבנים, מיהרו המנהיגים הזועמים להרים אבנים מתוך כוונה לסקול את ישוע.

בשלב זה, ישוע יכול היה לומר: "רגע! לא הבנתם אותי – אני לא יהוה." אבל ישוע לא שינה את עמדתו, על אף סכנת המוות שריחפה מעל לראשו.

ק.ס. לואיס מסביר את זעמם:

"הוא אומר להם... 'מאת האלהים יצאתי ובאתי... בטרם היות אברהם, אני הוא.' והם זוכרים את פירושן של המילים 'אני הוא' [אנוכי] בעברית. זהו שמו של אלוהים, שם שאסור על בני-אנוש, שכל המשתמש בו דינו מוות."^[6]

יש שיטענו כי מדובר בתקרית אחת מבודדת, שישוע מעולם לא התכוון לייחס לעצמו את שמו הקדוש של אלוהים. אבל ישוע חוזר ומכנה את עצמו "אני הוא" בכמה וכמה הזדמנויות שונות. תארו לעצמכם את תגובתם למשמע טענותיו הרדיקליות של ישוע:

- "אני אור העולם." (יוחנן ח 12)
- "אני הדרך והאמת והחיים." (יוחנן י"ד 6)
- אין איש בא אל האב אלא דרכי." (יוחנן י"ד 6)
- "אני התחיה והחיים" (יוחנן י"א 25)
- "אני הרועה הטוב." (יוחנן י' 11)
- "אני השער." (יוחנן י' 9)
- "אני הלקחם הסי היורד מן השמים." (יוחנן ו' 51)
- "אני הגפן האמתית ואבי הכורם." (יוחנן ט"ו 1)
- "אני האלף אף אני התו..." (ההתגלות א' 8)

כפי שציין לואיס, ישוע היה נתפס כמטורף עם קבלות, אלמלא נשמעו הדברים מפי האל עצמו. אלא שכל אותם ניסים יצירתיים ורחומים שחולל ישוע הפכו אותו לאדם מהימן בעיני שומעיו. ועוד יותר מזה, הם האזינו בהשתאות לתורתו ולדברי החוכמה שלו.

ישוע כינה את עצמו לא פעם גם "בן האדם" או "בן האלוהים." הבה נבחן את משמעותם של השמות הללו עבור הקהל שהאזין לדבריו.

למה התכוון ישוע בכינוי "בן האדם"?

שמונים פעם ויותר מכנה את עצמו ישוע "בן האדם" בברית החדשה. אך למה התכוון ישוע בכינוי "בן האדם", וכיצד פירש את דבריו הקהל היהודי שהאזין לו?

פאקר כותב שהשם "בן האדם" מתייחס לתפקידו של ישוע כמלך המושיע, הממלא את הנבואה המשיחית של ישעיהו נ"ג.^[7] בפרק זה מופיעה הנבואה המשיחית המקיפה ביותר, שמתארת אותו עד לפרטי פרטים כמושיע המיוסר. ישעיהו אף כינה את המשיח "אֵל גִּבּוֹר, אָבִי-עַד, שֵׁר-שְׁלוֹם", (ישעיהו ט 5), רמז לכך שהמשיח יהיה אדם ואֵל גם יחד.

בהקשר זה, אין ספק שישוע התייחס אל עצמו כמי שמגשים את נבואתו של דניאל, שחזה את בואו של "בן האדם". דניאל חזה את בואו של בר אנש (בן אדם) שיטיל את סמכותו על האנושות כולה, עד כדי סגידה:

“ חֲזָה הָיוּת, בְּחֶזְוֵי לַיְלָא, וְאַרְוֹ עִם-עֲנָנֵי שְׁמַיָא, כְּבַר אֲנָשׁ אֲתָה הָוָא; וְעַד-עֲתִיק יוֹמֵיָא מְטָה, וְקִדְמוּהֵי הַקְּרִבּוּהֵי. וְלָהּ יְהִיב שְׁלֵטֹן, וְיִקְרַר וּמְלִכּוּ, וְכָל עַמְמֵיָא וְלִשְׁנַיָא, לָהּ יִפְלְחוּן; שְׁלֵטְנָה שְׁלֵטֹן עָלֵם, דִּי-לֹא יַעֲדָה, וּמְלִכּוּתָהּ, דִּי-לֹא תִתְחַבֵּל. (דניאל ז' י"ג-י"ד)

ישוע עצמו אמר כי בשובו אל פני האדמה, הוא יגשים את חזון בן האדם של דניאל:

“ אֲזַ יִרְאוּ אֶת בְּנֵי-הָאָדָם בָּא בְּעָנָן בְּגִבּוֹרָה וּבְכָבוֹד רַב. " (לוקס כ"א 27)

אם כן, מיהו אותו "בן אדם", ומדוע סוגדים לו, אם אלוהים הוא היחיד שראוי לסגידה? גם הטענה שישוע הוא "אנוכי", וגם הטענה שהוא "בן האדם" הן עדות לאלוהות שלו.

למה התכוון ישוע בכינוי "בן האלוהים"?

ישוע נהג לכנות את עצמו גם "בן האלוהים", אבל זה לא אומר שהוא ראה בעצמו את בנו הביולוגי של אלוהים. ואין בכך רמז לנחיתות כלשהי, ממש כשם שבנו של אדם כזה או אחר איננו נחות מאביו מעצם טבעו. כל בן נוצר בדמותו של אביו, וגם אם הוא שונה במהותו, שניהם שווים כבני אדם.

מלומדים טוענים כי המושג "בן האלוהים" מתייחס במקור לדמיון בין השניים, בגדר "הלך הזרזיר אצל העורב". ישוע התכוון לומר שהוא נושא בתוכו את תמצית האלוהות, או במונחים של המאה ה-21, שהוא נושא את "הדנ"א האלוהי". פרופסור פיטר קריפט מסביר:

למה התכוון ישוע כשכינה את עצמו 'בן האלוהים'? בנו של אדם הוא אדם (גם בן וגם אדם מתייחסים כאן מסורתית לגברים ולנשים כאחד). בנו של קוף הוא קוף. בנו של כלב הוא כלב. בנו של כריש הוא כריש. וכך גם בנו של אלוהים הוא אלוהים. 'בן האלוהים' הוא תואר אלוהי.^[8]

ישוע ממשיך ומכנה את אביו אלוהים. וביוחנן י"ז הוא מכנה את אביו "אֱלֹהֵי הָאֱמֶת לְבָדוֹ". ועם זאת, באותו פרק ממש, מדבר ישוע על הפאר שחלק עם אלוהים אביו "בְּטָרְם הַיּוֹת הָעוֹלָם". אבל כיצד התקיים ישוע עוד מקדמא דנא לצדו של אביו, אלא אם הוא ואביו חולקים את אותו דנ"א אלוהי?

פאקר מסביר למה התכוון ישוע כשהשתמש בכינוי "בן האלוהים".

לפיכך, כשישוע מצהיר על עצמו בברית החדשה שהוא בן האלוהים, יש בכך קביעה שמתייחסת לאלוהותו הייחודית.^[9]

השימוש בכינויים "אנוכי", "בן האדם" וגם "בן האלוהים", מצביע על כך שהתייחס לעצמו כבעל מעמד שווה לזה של אלוהים. אין ספק שכך פירשו את דבריו גם המנהיגים היהודים.

אבל אם ישוע אכן טען שהוא אלוהים, האם הוא הוכיח זאת גם בדרכים אחרות? כדי לרדת לשורש העניין, עלינו לבחון את פעולותיו של ישוע בשלוש השנים לכהונתו כמטיף. האם דיבר ופעל כבעל סמכות אלוהית? או שמא רק שימש שופר לאלוהים, כמו משה ושאר הנביאים?

איך יכול ישוע למחול על חטאים?

בדת היהודית, המחילה על חטאים שמורה לאלוהים לבדו. המחילה תמיד אישית; אף אדם אינו יכול למחול לאחר על עלבון, במיוחד אם העלבון הוא כלפי האל. ועם זאת, ישוע עצמו פעל בכמה וכמה מקרים כמו האל המוחל לחוטאים. אף נביא מעולם לא העז לטעון טענה שערורייתית כל כך ולהכריז שהוא מוחל על חטאים. הוא הצית את זעמם של מנהיגי הדת היהודים, שחזו בישוע מוחל על חטאיו של אדם משותק.

מרקוס מתעד את האירוע. "אֶחָדִים מִן הַסּוֹפְרִים אָשֶׁר יָשְׁבוּ שָׁם אָמְרוּ בְּלִבָּם:

“מדוע הוא מדבר כן? מגדף הוא. מי יכול לסלח על חטאים זולתי האלהים לבדו?”
(מרקוס ב' 7)

אבל זה בדיוק העניין; לאף אדם אין הסמכות לדבר בשמו של אלוהים, על אחת כמה וכמה למחול על חטאים. לואיס מדמיין את תגובתו הנדהמת של הקהל שהאזין לישוע:

"ואז מגיע ההלם האמתי, כי בין כל היהודים מופיע פתאום אדם שמדבר על עצמו כאילו היה אֵל. הוא טוען שהוא מוחל על חטאים. הוא טוען שהוא קיים מאז ומעולם, ושהגיע כדי לשפוט את העולם בקץ כל הימים. הרשו לי להבהיר. אצל פנתיאיסטים, כמו היהודים, כל אחד יכול לטעון שהוא חלק מאלוהים, או שהוא ואלוהים אחד הם... אבל האיש הזה היה יהודי, ולא ייתכן שזו הייתה כוונתו. כי האֵל, בשפתם של היהודים, היה ישות ערטילאית שבראה את העולם והייתה שונה לגמרי מכל דבר. רק כשתפנימו זאת, תרדו לסוף דעתו של האיש הזה ותבינו שהייתה זו אמירה בלתי-נתפסת שמעולם לא עלתה על דל שפתיו של בן אנוש אחר.^[10]

למה התכוון ישוע כשאמר שהוא ואלוהים "אחד הם"?

כל אדם שהאזין לישוע, שהתרשם מחוסנו המוסרי ושראה אותו מחולל ניסים, תהה האם הוא הוא המשיח שייחלו לו שנים כה רבות. לבסוף, הקיפו אותו מתנגדיו בבית המקדש ושאלו:

"עד מתי תתחזיק את נפשנו במתח? אם אתה המשיח, אָמַר לָנוּ בְּבִרּוּר."

השיב להם ישוע: "...המעשים שאני עושה בשם אבי. לאחר מכן השווה את עדת חסידיו לכבשים, ואמר: "ואני נותן להן חיי עולם; ולא תאבדנה לעולם." ואז הוסיף ואמר: "אבי שנתן אותן לי גדול מכל, והסביר שקיבל את הוראותיו "מִיד הָאֵב." הענווה שהפגין ישוע עוררה כלפיו אהדה, אלא שאז הוא הטיל את הפצצה האמתית, כשאמר להם:

“ אָנִי וְהָאֵב אֶחָד אֲנַחְנוּ. " (יוחנן י' 30-24)

יש הטוענים שישוע התכוון רק לומר שהוא ואלוהים רואים עין בעין. אבל אם אכן התכוון ישוע רק לתמימות הדעים שלו עם אלוהים, מדוע הגיבו היהודים בהרמת אבנים מתוך כוונה לסקול ולהרוג אותו? הפרשנות שהעניקו לטענתו של ישוע כי הוא ואלוהים אחד הם מתבררת היטב בהמשך השיחה.

השיב להם ישוע: "מעשים טובים רבים הראיתי לכם מאת האב; על איזה מעשה מהם תרָגְמוּנִי?"

ענו לו: "לא על מעשה טוב נרגם אותך, אלא על חלול שם שמים ועל שבהיותך אדם אתה עושה את עצמך אלהים." (יוחנן י' 33)

האם ישוע הוא בן דמותו של אלוהים?

שעה שישוע הכין את תלמידיו למותו המתקרב על הצלב, ביקש תומא לדעת לאן הוא הולך ומהי הדרך לשם. אמר לו ישוע:

“אני הדרך והאמת והחיים. אין איש בא אל האב אלא דרכי. אלו הכרתם אותי גם את אבי היתם מכירים. מעתה אתם מכירים אותו אף ראיתם אותו!” (יוחנן י"ד 5-7)

הם היו מבולבלים. אמר לו פיליפוס: "אדוני, הראה לנו את האב ודי לנו." ואז ישוע הותיר את תלמידיו פעורי פה, כשענה:

“ימים רבים כל כך אני עמכם ואינך מכיר אותי, פיליפוס? הרואה אותי ראה את האב!”

למעשה, אמר לו ישוע: "פיליפוס, אם אתה רוצה לראות את האב, הסתכל עליי!" ביוחנן י"ז מגלה לנו ישוע שהאחדות הזו עם האב התקיימה עוד מקדמא דנא, "בטרם היות העולם." לדברי ישוע, מעולם לא היה ולו רגע אחד שלא היה שותף לפארו ולתמציתו של אלוהים.

אבל לא רק אויביו של ישוע נאלמו דום לנוכח דבריו אלה. ג'ון פייפר כותב:

"גם חבריו וגם אויביו של ישוע נדהמו שוב ושוב ממעשיו ומדבריו. הוא היה מהלך ברחוב כאחד האדם, ופתאום מסתובב ואומר משהו כמו, 'בטרם היות אברהם, אני הוא.' או 'הרואה אותי ראה את האב.' גם כשהואשם בחילול הקודש, ענה בניחותא, 'לכן האדם הסמכות לסלח על חטאים עלי אדמות.' ולמתים אמר בפשטות, 'צא החוצה' או 'קום', והם היו מצייתים. לסערות שבים אמר, 'דם! הרגע!' ולכיר לחם אחת הורה להאכיל אלף פיות. וכך קרה מיד."^[11]

מדוע השלים ישוע עם הסגידה?

אין עיקרון בסיסי יותר ליהדות: אלוהים אחד הוא, ורק לו מותר לסגוד. למעשה, הדיבר הראשון מבין העשר אומר:

"לא-יהיה לך אלהים אחרים, על-פני." (שמות כ' ג')

החטא הנורא ביותר שיכול לבצע יהודי הוא סגידה לישות אחרת מלבד אלוהים, או הסכמה שאחרים יסגדו לך. לכן, אם ישוע איננו אלוהים, יהיה זה חילול קודש נורא אם יסכים שיסגדו לו. מסיבה זו בדיוק, חשובים כל כך דבריו של תלמידו, תומא.

לאחר שישוע קם לתחייה, סיפרו התלמידים לתומא שהם ראו את האדון חי וקיים. (יוחנן כ' 24-29) תומא, שהיה ספקן מטבעו, לעג להם ואמר שהוא מוכן להאמין רק אם יניח את אצבעותיו על פצעי המסמרים בידיו של ישוע ועל הפצע שנפער בצדו.

כעבור שמונה ימים, ישבו התלמידים יחדיו בבית סגור ומסוגר, כשלפתע נגלה לעיניהם ישוע. אָז אָמַר לְתֹאמָא: "הֲבֵא אֶת אֶצְבְּעֶךָ הִנֵּה וְרָא אֶת יְדֵי; הוֹשֵׁט אֶת יָדְךָ וְשִׂים אוֹתָהּ בְּצַדִּי..."

תומא לא נזקק להוכחות נוספות. הוא האמין מיד, וקרא אל ישוע:

"אֲדוֹנָי וְאֱלֹהֵי!"

הוא יכול היה להסתפק בקריאה "אדוני". אבל לא, הוא קרא לישוע "אלוהי", כי הוא סגד לו. אם ישוע לא היה אלוהים, אין ספק שהיה נוזף בתומא בו במקום. אך במקום לנזוף בו על שסגד לו כאל, אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ:

"מִפְּנֵי שְׂרָאִית אוֹתִי הֶאֱמַנְתָּ. אֲשֶׁר־י אֱלֹהִים שְׂאִינָם רוֹאִים וְעַם זֹאת מֵאֲמִינִים."

ישוע הסכים שיסגדו לו בתשעה מקרים מתועדים היטב. בהקשר זה של האמונה היהודית, ההשלמה של ישוע עם הסגידה אומרת הרבה על הטענות שלו לאלוהות. אבל רק אחרי שישוע עלה לשמיים הבינו חסידיו את מלוא המשמעות. לפני שישוע עלה לשמיים, הוא ביקש מתלמידיו: "... עֲשׂוּ אֶת כָּל הַגּוֹיִים לְתַלְמִידִים, הַטְּבִילוּ אוֹתָם לְשֵׁם הָאֵב וְהַבֵּן וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ" (מתי כ"ח 19), ובכך מיקם את רוח הקודש ואת עצמו במעמד שווה לזה של האב.^[12]

האם ישוע היה האלף והתו?

בזמן שיוחנן מבשר הבשורה ישב בגלות באי פטמוס, נתגלה לו ישוע וחשף בפניו את האירועים שיתרגשו על העולם באחרית הימים. בחזונו, תיאר יוחנן את הסצנה הבאה והבלתי-נתפסת:

"הִנֵּה הוּא בָּא עִם הָעֲנָנִים. כָּל עֵינַי תִּרְאֶה אוֹתוֹ, גַּם אֵלֶּה שֶׁדִּקְרוּהוּ... 'אֲנִי הָאֵלֶּף אֶף אֲנִי הֵתוּ... הֵהִנֵּה וְהִיָּה וְיָבוֹא, אֵלֶּהי צְבָאוֹת.' (יוחנן א' 7-8)

אם כן, מיהו האיש הזה שנקרא "האלף והתו", ואפילו "אלוהי צבאות"? באותו פסוק נאמר לנו שהוא נדקר. והרי ישוע הוא שנדקר על הצלב.

ואז יוחנן רואה את ישוע יושב על כס מלכות, ושופט את בני כל העמים. "רְאִיתִי כֶּסֶף לִבָּן גָּדוֹל וְאֶת הַיּוֹשֵׁב עָלָיו... אָמַר הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶף... 'אֲנִי הָאֵלֶּף וְהֵתוּ, הַרְאִשִׁית וְהַתְּכֵלִית.' (יוחנן כ' 11, כ"א 6)

ישוע הוא שיושב על כס לבן ומולך על העולם. עוד קודם לכן, אמר לתלמידיו שהוא ישפוט את העולם בקץ כל הימים. ואז ישוע מסיר לגמרי את כל הספקות בעניין אלוהותו.

“ הַמְּנַצֵּחַ יִרְשֶׁת אֶת אֵלֶּה וְאֲנִי אֶהְיֶה לוֹ לְאֱלֹהִים וְהוּא יְהִיֶּה לִי לִבָּן. ” (ההתגלות כ"א 7)

אם כן, האם ישוע טען שהוא אלוהים? התשובה היא כן, הוא טען זאת כשאמר על עצמו, אֲנֹכִי. כשכינה את עצמו בן האדם. כשכינה את עצמו בן האלוהים. כשמחל על חטאים. כשהסכים שישגדו לו. וכך אכן עשה, על פי חזונו של יוחנן, כשאמר: "וְאֲנִי אֶהְיֶה לוֹ לְאֱלֹהִים."

ק.ס לואיס מסכם ואומר שזהותו האמתית של ישוע כפולה, הוא גם אֵל וגם אדם.

הוא מחוץ לזמן ולמקום, הוא לא נוצר ועל כן הוא נצחי, הוא התהווה מעצמו, ירד אל תוך יקום משלו, ועלה שוב למעלה.^[13]

מדוע ירד אלוהים אל הארץ?

השאלה המתבקשת היא: "למה?" "מדוע ירד אלוהים אל היקום שברא והפך לאחד מאיתנו?" התשובה נמצאת ביוחנן ג' 16:

כִּי כֹה אָהֵב אֱלֹהִים אֶת הָעוֹלָם עַד כִּי נָתַן אֶת בְּנוֹ יְחִידוֹ לְמַעַן לֹא יָאֲבֵד כָּל הַמֵּאֲמִין בּוֹ, אֲלֵא יִנְחַל חַיִּי עוֹלָם.

ובמילים אחרות, כה עזה אהבתו של אלוהים אלינו שישוע נשלח אל הארץ, הפך לאדם ומת למעננו על הצלב. במותו מחל לנו על חטאינו, ובתחייתו הבטיח גם לנו חיי נצח לצדו. זה מעורר פליאה

ממש, שהבורא אשר אוהב אותנו רוצה לשמור איתנו על קשר אישי לנצח נצחים!

לואיס גילה שהקשר האישי הזה עם ישוע העניק לחייו משמעות, ייעוד ואושר שעלה גם על חלומותיו הפרועים ביותר. אבל זוהי בחירה שכל אחד מאיתנו צריך לבחור בעצמו. לואיס מעולם לא התחרט על בחירתו. מה אתכם? האם בחרתם את בחירתכם?

יש המאמינים שלהיות נוצרי זו רשימה של חובות ושל חוקים. אחרים מאמינים שחייבים ללכת לכנסייה כדי להיות נוצרי. אבל מה באמת סיפר לנו ישוע על אלוהים, על עצמו, ועלינו?

לחצו כאן וגלו את המסר האישי של ישוע אליכם, במאמר "מדוע ישוע?"

האם האמינו השליחים שישוע הוא אלוהים?

אם ישוע הוא אכן אלוהים, היינו מצפים שתלמידיו הקרובים ביותר יכריזו על אלוהותו בעדותם הכתובה. האם האמינו השליחים שישוע הוא אלוהים? **לחצו כאן** ותגלו גם אתם.

-
1. Larry W. Hurtado, *Lord Jesus Christ* (Cambridge, UK, Eerdmans, 2003), 650.
  2. John 1:1-14.
  3. Hebrews 1:1-13.
  4. J. I. Packer, *Knowing God* (Downers Grove, IL: InterVarsity, 1993), 189.
  5. The Hebrew Scriptures sometimes join Yahweh (Jehovah) with an additional word to emphasize God's dealing with man. "Yahweh Elohim" and "Adonai Yahweh" are translated "Lord God," and "Yahweh Sabaoth" is translated "Lord of hosts." (C.I. Scofield, *The Scofield Reference Bible* (New York: Oxford University Press, 1996), 6, 983.
  6. George A. Barton, *Jesus of Nazareth* (New York: Macmillan, 1931), 39.
  7. Ray C. Stedman, *Adventuring Through the Bible* (Grand Rapids, MI: Discovery House, 1997), 479.
  8. *Ego eimi* is the Greek equivalent of the Hebrew name Isaiah used to describe God in Isaiah 43:10, 11. Dr. James White notes, "The closest and most logical connection between John's usage of *ego eimi* and the Old Testament is to be found in the Septuagint rendering of a particular Hebrew phrase, *ani hu* in the

writings (primarily) of Isaiah. The Septuagint translates the Hebrew phrase *ani*
."hu as *ego eimi* in Isaiah 41:4, 43:10 and 46:4
.C. S. Lewis, *God in the Dock* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2,000), 157 .9
.Packer, 198 .10
Peter Kreeft, *Why I am a Christian*, Norman L. Geisler, Paul K. Hoffman, eds, .11
"Why I Believe Jesus is the Son of God" (Grand Rapids, MI: Baker Books,
.2001), 223
.Packer, 57 .12
.C.S. Lewis, *Mere Christianity* (San Francisco: HarperCollins, 1972), 51 .13
.John Piper, *The Pleasures of God* (Sisters, OR: Multnomah, 2000), 35 .14
The Scriptures teach that God is omniscient, omnipotent, omnipresent, eternal .15
and infinite. Although one in essence, He exists in three distinct, equal
Persons: the Father, the Son, and the Holy Spirit (trinity). Two examples in
nature illustrate how one entity can exist in multiple forms. 1. Light appears in
nature as a wave, a particle, and a visible spectrum. 2. Water is one its
molecular essence (H₂O), yet exists as steam, water, and ice. The God of the
.Bible, however, is beyond any natural analogy
.Lewis, *God in the Dock*, 80 .16
.Lewis, *Mere Christianity*, 52 .17

(Edit)